

[Ole Bjørn Kraft.]

sionsperiode, hvor nye områder bliver draget ind under forskningen og nye institutioner bliver oprettet. Arbejdet er vokset meget stærkt. Den højtærede undervisningsminister har i sin fremsættelse redegjort for denne side af sagen og understreget, hvorfor de midler, som hidtil har været til rådighed, ikke er tilstrækkelige i den udviklingsperiode, vi befinder os i. Ministeren har bl. a. med rette peget på, at de nye institutioner ofte kræver et meget kostbart apparatur. Dertil kommer hele den almindelige pris- og lønstigning.

Jeg kan derfor på mit partis vegne og i erindring om professor Hvidbergs indsats give lovforslaget en anbefaling.

Helge Larsen: Jeg kan ganske slutte mig til de bemærkninger, der er gjort af ærede foregående ordførere, og anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Gøting: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den foreslåede forhøjelse af rådighedsbeløbet for „Statens almindelige Videnskabsfond“, selv om det går lidt tit på. Vi må vel erkende, at videnskabens ekspansion øver et stærkt pres på fondsmidlerne. Spørgsmålet er så, hvad der er årsag, og hvad der er virkning. Principielt ville det være heldigt, om de virksomheder, der høster fordelene af videnskabens resultater, også var med til at betale til fonden. Det er de naturligtvis i dag — det ved jeg godt — ad skattevejen, men det er en omvej, jeg ikke kan lide, den gør det ikke billigere for nogen. Jeg tror imidlertid ikke, tiden netop nu er inde til principændringer, og kan som sagt give tilslutning til lovforslaget.

Petra Petersen: Da lovforslaget om denne videnskabsfond var til behandling i 1958, støttede den kommunistiske gruppe det, og vi vil også gerne støtte det denne gang.

Om beløbet så er stort nok, kan det være noget vanskeligt at vide. Jeg synes, ministerens fremsættelse sagde til os, at det ikke var nok, idet ministeren pegede på lønstigningen, som vel ikke betyder så meget endda, men også på, at man i stedet for at kunne spare op inden for de enkelte

kommissioner har måttet gøre indhug i de midler, der endnu ikke var bevilget. Det viser, at midlerne i alle tilfælde har været meget små. Om den sidste million så kan klare det, vil tiden vise, men vi skal gerne støtte lovforslaget. Vi kan ikke være tjent med, at vore videnskabsmænd søger til andre lande, fordi vi herhjemme giver for lidt til forskningen.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker alle ordførerne for den meget velvillige indstilling, der er kommet til udtryk. Det glædede mig navnlig, at alle ordførerne udtrykte forståelse for det arbejde, der udføres med støtte af fonden. Jeg tror, det er rigtigt, at vi i Danmark følger meget ordentligt med i den udvikling, som i vor tid er foregået i et meget hastigt tempo. Jeg tror også, vi skal sørge for at yde den støtte til vore videnskabsmænd, vore forskere, som er nødvendig for, at Danmark kan hævde sig i den udvikling, som foregår, således at vi gennem det arbejde, der udføres, kan bidrage til at støtte det danske samfund som helhed.

Det ser altså ud til, at man fra alle sider erkender nødvendigheden af, at vi stiller flere penge til rådighed for videnskabsfondens, end det tidligere er sket, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kolbjørn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2989, fremsættelsen i tidenden sp. 3218).

Lovforslaget sattes til forhandling.